

Daniel Kitabı - Yüz Doksan Yedi Numara

Peygamberî Açılımın: Mesih'in İkinci Toplanması ve Vahiy Anlatısında İslam'ın Eskatolojik Rolü

Jeff Pippenger
2024-04-29

Artık Yedi Gök Gürültüsü ile temsil edilen olaylardan birinin Mesih'in halkını ikinci kez toplama işi olduğunu ve bu işe Temmuz 2023'te başladığını tespit ediyoruz. Millerit tarihi, bu işin, mesajın arka planını İslam'ın savaşlarının oluşturduğu bir zeminde gerçekleştirildiğini belirtir.

Mesaj, İsa Mesih'in Vahyi'dir; bu vahyin mührü, lütf kapısı kapanmadan hemen önce kaldırılır; ancak o mesaj, Üçüncü Felaket'in mesajı tarafından taşınır (onun bağlamına yerleştirilmiştir). Rab'bin 1849'da elini ikinci kez uzattığı tam o zamanda, Kardeş White, İslam'ın bir sembolü olan öfkeli ulusların sarsılması üzerine yorum yapıyordu.

16 Aralık 1848'de Rab bana göklerin güçlerinin sarsılmasını gösterdi. Matta, Markos ve Luka'nın kaydettiği belirtileri verirken Rab "gök" dediğinde göğü, "yer" dediğinde de yeri kastettiğini gördüm. Göklerin güçleri güneş, ay ve yıldızlardır. Göklerde hüküm sürerler. Yerin güçleri ise yeryüzünde hüküm sürenlerdir. Göklerin güçleri Tanrı'nın sesiyle sarsılacak. O zaman güneş, ay ve yıldızlar yerlerinden oynatılacak. Yok olup gitmeyecekler, fakat Tanrı'nın sesiyle sarsılacaklar.

Karanlık, ağır bulutlar yükselip birbiriyle çarpıştı. Atmosfer yarıldı ve geriye doğru çekildi; sonra, Tanrı'nın sesinin geldiği Orion'daki açıklıktan yukarı bakabildik. Kutsal Kent o açıklıktan inecek. Yeryüzünün güçlerinin şimdi sarsılmakta olduğunu ve olayların sırayla gerçekleştiğini gördüm. Savaş ve savaş söylentileri, kılıç, kıtlık ve salgın hastalık önce yeryüzünün güçlerini sarsacak; sonra Tanrı'nın sesi güneşi, ayı ve yıldızları ve bu yeryüzünü de sarsacak. Avrupa'daki güçlerin sarsılmasının, bazılarının öğrettiği gibi, göklerin güçlerinin sarsılması olmadığını; bunun öfkeli ulusların sarsılması olduğunu gördüm. Erken Yazılar, 41.

Tarihçiler, 1848'de Avrupa uluslarını sarsan şeyin İslam ordularının faaliyetleri olduğunu doğruluyor; çünkü kehanet dilinde onlar, ulusları öfkeliendiren güç olarak simgelenirler. 1840'tan 1844'e uzanan tarihte, Rabbin elini ikinci kez uzattığına ilişkin ilk tanıklıkta, Gece Yarısı Çılgılığı mesajı Exeter kamp toplantısına ulaştı. Oradan da 22 Ekim 1844'e kadar bu mesaj, Amerika Birleşik Devletleri'nin doğu kıyı şeridi boyunca bir gelgit dalgası gibi yayıldı. O hareketin örneği Mesih'in Kudüs'e zafer alayıyla girişi olmuştu; Mesih'i Kudüs'e taşıyan da bir eşekti.

Gece Yarısı Çağrısı'nın mesajı, İsa Mesih'in Vahyi'nin tüm peygamberlik mesajını temsil eder, ancak bu Vahiy, ulusları öfkeliendiren Üçüncü "Vay" bağlamındaki İslam çerçevesine yerleştirilmiştir; çünkü İsa Mesih'in Vahiy olan mesajı taşıyan İslam'dır. İsa, Yahuda oymağının Aslanıdır ve O, "merkep" in mesajına bağlıdır.

Yahuda, kardeşlerinin öveceği sensin; elin düşmanlarının ensesinde olacaktır; babanın oğulları önünde eğilecek. Yahuda bir aslan yavrusudur; avdan, oğlum, yükseldin; eğildi, aslan gibi,

yaşlı aslan gibi çöktü; onu kim ayağa kaldırabilir? Hükümdarlık asası Yahuda'dan ayrılmayacak, ayaklarının arasından yönetici eksik olmayacak, Şilo gelinceye kadar; halk ona toplanacaktır. Sıpasını asmaya, eşeğinin yavrusunu seçkin asmaya bağlayacak; giysilerini şarapta, elbiselerini üzümün kanında yıkayacak. Gözleri şaraptan kızaracak, dişleri süttten bembeyaz olacak. Yaratılış 49:8-12.

“Halkın toplanması” Yahuda aracılığıyla gerçekleşir. Mesih, Yahuda olarak, aynı zamanda “Asma”dır; “seçkin asma” “eşeğin yavrusuna” bağlanmıştır. Onun “giysileri” “şarap”ta yıkanmıştır; bu da “üzümün kanı” idi. Mesih, Getsemani'de kan terlediğinde kanını dökmeye başladı ve Getsemani “zeytin presi” anlamına gelir. Getsemani'den çarmıha kadar, tüm insanları kendisine toplamak için kıymetli kanını döktü.

Şimdi bu dünyanın yargılanmasıdır; şimdi bu dünyanın hükümdarı dışarı atılacaktır. Ben ise, yeryüzünden yukarı kaldırılırsam, herkesi kendime çekeceğim. Bunu, nasıl bir ölümlle öleceğini belirtmek için söyledi. Yuhanna 12:31-33.

Mesih'in bütün insanları Kendisine çekme işi iki aşamalı bir süreçtir; çünkü önce “İsrail'in sürgünlerini” toplar ve sonra diğer sürüsünü Kendisine çekmek için onları bir sancak olarak kullanır.

Ben iyi çobanım; koyunlarımı tanırım ve koyunlarım beni tanır. Baba beni nasıl tanıyorsa, ben de Baba'yı öyle tanırım; koyunlar uğruna canımı veririm. Bu sürüden olmayan başka koyunlarım da var; onları da getirmeliyim ve onlar da sesimi işitecekler; ve tek bir sürü, tek bir çoban olacak. Yuhanna 10:14-16.

Yüz kırk dört bin, O'nu tanıyan “koyunlar”dır. “Diğer koyunlar” ise sancağı gördüklerinde ve işittiklerinde Babil'den çıkan O'nun sürüsüdür. O, sancağını—ki bu O'nun koyunlarıdır—yükseltmeden önce, onları ikinci kez toplar. Bu kutsal tarih çizgisi, Daniel kitabının on birinci bölümünün on üçten on beşe kadar olan ayetleriyle örtüşür ve bu nedenle kırkinci ayetin gizli tarihiyle de uyumludur. Bu, gerçek Protestan boynuzunun çizgisini temsil eder; bu çizgi, sapkın Protestan boynuzunun, sapkın Cumhuriyetçi boynuzun ve Sur'un fahişesinin gelişinin tarihi içinde, kırk birinci ayetin Pazar yasasından hemen önce seyredir. Gerçek Protestan boynuzunun çizgisi, yüz kırk dört binin mühürlendiği hem tarihi hem de mesajı temsil eder.

“İsrail'in dışlanmışları”, Yeremya'nın “alaycılar topluluğu” diye, Yuhanna'nın ise Smyrna ve Philadelphia kiliselerine hitap edilen Vahiy'in ikinci ve üçüncü bölümlerinde “Şeytan'ın havrası” diye tanımladığı kesime karşıt bir safi temsil eder. Philadelphia'dakiler, Vahiy'in yedinci bölümündeki “yüz kırk dört bin”i temsil eder ve Smyrna, aynı bölümün sayısı sayılmayan “büyük kalabalık”ıdır. Son günlerdeki kurtarılmış iki sınıf, yalan söyleyenlerle ve Şeytan'ın havrasında bulunan, Tanrı'nın halkı olduklarını iddia edenlerle çekişme içindedir; çünkü kendilerinin Yahudi olduklarını söylerler.

Hakiki Protestan boynuzunun çizgisi, o sırada bir kenara bırakılmakta olan eski antlaşma halkıyla kendileri arasındaki çekişmeden oluşur. Aynı tarihsel süreçte, sadıklar ayrıca irtidat etmiş Protestanlık ve Katoliklik çizgisiyle de çekişme içindedir. Bu üç dini oluşum, hakiki Protestan boynuzunun çizgisi içinde mikro düzeyde ejderhayı, canavarı ve sahte peygamberi temsil eder.

"Ben, sözde kilisenin ve sözde Adventistlerin, Yahuda gibi, hakikate karşı çıkmak üzere onların nüfuzunu kazanmak için bizi Katoliklere ele vereceklerini gördüm. Kutsallar o zaman gözden ırak bir topluluk olacak, Katoliklerce pek bilinmeyecek; fakat imanımızı ve adetlerimizi bilen kiliseler ve sözde Adventistler (çünkü Sebt Günü nedeniyle bizden nefret ediyorlardı; onu çürütemiyorlardı) kutsalları ele verip onları halkın kurumlarını hiçe sayanlar olarak Katoliklere bildirecekler; yani, Sebt Günü'nü tuttuklarını ve Pazar'ı hiçe saydıklarını." Spalding ve Magan, 1, 2.

Bu pasajla daha önce de ilgilendik ve bunu yaparken, Sister White bu sözleri kaleme aldığı anda "nominal kilise" ve "nominal Adventist" ifadelerinin anlam ve kullanımının farklı olduğunu tespit ettik. Yine de peygamberler, kendi tarihleri için söylediklerinden çok, son günler için konuştular; bu nedenle bu pasajda, son günlerdeki nominal kilise dinden dönmüş Protestanlık olacaktır. "Nominal" sözcüğü "yalnızca isimde" anlamına gelir.

Sözde Protestan kilisesi, 1844'te, Kutsalların Kutsalı'na imanla girmeye karşı isyan ettiğinde Roma'yı protesto etmeyi bıraktı. Orada yedinci gün Şabat'ının doğru ibadet günü olduğunu fark edebilirdi. Bunun yerine, Katolikliğin işareti olan güneşe tapınmayı sürdürdü. "Protestan" sözcüğünün tek tanımı olan Roma'yı "protesto etmek", onun yetki sembolünü kabul etmişseniz imkânsızdır; Roma Kilisesi, bu sembolü Kutsal Kitap'taki ibadet gününü yedinci gün Şabat'ından Pazar gününe değiştirme yetkisi olarak defalarca belirtmiştir.

"Sözde Adventistler", Yedinci Gün Adventisti olduklarını söyleyen, ama aynı zamanda, ikrarına ihanet etmiş bir öğrencinin simgesi olan Yahuda olarak da tanımlanan kimselerdir. Sözde Yedinci Gün Adventist kilisesi "kutsallardan" nefret edecek ve o kutsallar o zaman "gözden ırak bir halk" "olacak". Onlar, "Sebt Günü yüzünden", "çürütemedikleri" gerçeği nedeniyle bu gözden ırak kutsallardan nefret ederler. Kardeş White'ın tarihinde Sebt Günü gerçeği yedinci gün Sebt idi, fakat bu, son günlerin çürütülemeyen Sebt gerçeğinin bir örneğiydi ve bu, 1863'teki isyanlarında Laodikya Yedinci Gün Adventizmi tarafından ilk kez reddedilen öğretimdir. Bu öğreti, William Miller tarafından keşfedilen ilk temel gerçektir ve Yeremya'nın eski yollarıyla temsil edilen, sözde Adventistlerin yürümeyi reddettikleri Adventizmin temel gerçeklerini temsil eder. O Sebt gerçeği, Levililer yirmi altıdaki "yedi kez"dir.

Philadelphia ve Smyrna'dan oluşan gerçek Protestanlık çizgisi, Yahuda olarak temsil edilenler tarafından ihanete uğrar. Yahuda, İsa'ya üç kez ihanet etmek üzere anlaşma yaptı; böylece çarmıhtan önce başlayan ve çarmıhta son bulan aşamalı bir ihaneti ortaya koydu. Daniel 11'in on altıncı ayeti, çarmıhta simgelenmiş olan Pazar yasasını temsil eder. Bu nedenle, on altıncı ayetteki Pazar yasasına götüren ayetlerde, ki bu aynı zamanda kırk birinci ayetteki Pazar yasasıdır, son günlerin kutsalları üç aşamalı bir ihanete maruz bırakılır. Bu ihanet, Rab'bin son günlerdeki sancağı altında olanları ikinci kez topladığı dönemde gerçekleşir.

O gün, halklar için bir sancak olarak duracak İşay'ın kökü ortaya çıkacak; uluslar ona yönelecek ve konutu görkemli olacak. O gün, Rab, halkının sağ kalanlarını — Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve deniz adalarından — geri almak için elini ikinci kez uzatacak. Uluslar için bir sancak dikecek, İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek.

Efrayim'in kıskançlığı da sona erecek, Yahuda'nın düşmanları yok edilecek; Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efrayim'e baskı yapmayacak. Ama batıya doğru Filistlilerin omuzlarına saldıracaklar; doğudakileri hep birlikte yağmalayacaklar; Edom ve Moav üzerine ellerini uzatacaklar; Ammon oğulları onlara boyun eğecek. Yeşaya 11:10-14.

Yeşaya, bu pasajın tarihsel bağlamını onuncu ayette "o gün" ifadesiyle belirler. Dolayısıyla o "gün", onuncu ayetten önceki ayetlerde tanımlanmıştır. Bu özel peygamberlik anlatısını "o gün"ün ne zaman olduğunu saptamamıza olanak veren bir göndermeye kadar geriye doğru izlediğimizde, onuncu bölümün birinci ayetine ulaşırız.

Adaletsiz yasalar çıkaranlara ve dayattıkları zulmü kaleme alanlara yazıklar olsun! Yeşaya 10:1.

White Kardeş, bu ayetteki "adaletsiz hüküm"ü yakında çıkacak Pazar günü yasası olarak tanımlar:

"Dura ovalarında altın heykelin dikildiği gibi, putperest bir Şabat tesis edilmiştir. Ve Babil kralı Nebukadnezar bu heykele eğilip tapınmayan herkesin öldürüleceğine dair bir ferman yayımladığı gibi, Pazar kurumuna saygı göstermeyen herkesin hapis ve ölümlerle cezalandırılacağı da ilan edilecektir. Böylece Rab'bin Şabatı ayaklar altına alınmaktadır. Ama Rab şöyle buyurmuştur: 'Haksız kararnameler çıkaranlara, dayattıkları zulmü yazıya dökenlere vay haline' [Yeşaya 10:1]. [Sefanya 1:14-18]" El Yazmaları Yayınları, cilt 14, s. 92.

Rab'bin halkını ikinci kez toplamasının bağlamı, yaklaşan Pazar yasası krizinin tarihine yerleştirilmiştir; çünkü Yeşaya, onuncu bölümün on ikinci ayetinde, haksız hüküm olan Pazar yasası sırasında kendi İcraî Yargısını getirmeden önce Rab'bin halkı arasında bir işi tamamlayacağından söz eder.

Bu yüzden, Rab Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de bütün işini tamamladığında, Asur kralının kibirli yüreğinin ürünü ve mağrur bakışlarının görkemini cezalandıracağım. Yeşaya 10:12.

"Papalığın cezalandırılmasının Pazar yasasıyla başlamasından önce Rab'bin 'yaptığı' 'Siyon ve Yeruşalim üzerindeki iş', yüz kırk dört binin mühürlenmesidir. Hezekiel'in dokuzuncu bölümünde, yazıcının mürekkep hokkasını taşıyan adam Yeruşalim'in içinden geçerek 'ülkede yapılan iğrençlikler için inleyip ağlayan' ve kilisede yapılanlar için de inleyip ağlayanların üzerine bir işaret koyar. Bu iş, Rab'bin İsrail'in sürgün edilmişlerini ikinci kez bir araya toplama sürecini de kapsar. Onları yeryüzünün dört köşesinden toplar ve 'yeryüzünün dört köşesi' sekiz coğrafi bölgeyle temsil edilir. Sekiz sayısı, canavarın suretinin sınanma sürecinin simgesidir; bu da sancak olacakların nihai toplanışının, canavarın sureti sınamasının yeryüzünde yürütüldüğü dönemde gerçekleştiğini gösterir."

"Efrayim"ün "Yahuda'yı kıskanmaması" ve "Yahuda'nın "Efrayim'i ezmemesi" ile temsil edilen birlik, Yahuda'nın düşmanları kesilip atıldığında gerçekleşir. Peygamberlik açısından, Yahuda tarafından temsil edilen eski antlaşma halkı, ya da Şeytan'ın havrası, ya da alaycılar topluluğu, ya da Millerci tarihin Protestanları, ya da Mesih'in tarihindeki Yahudiler, ilk hayal kırıklığında "kesilip atılır". Yeremya tam da o tarihi temsil ettiğinde, alaycılar topluluğuna asla geri dönemeyeceği kendisine talimat verildi; ancak onlar tövbe etmeyi seçerlerse ona geri

dönebilirlerdi.

18 Temmuz 2020'den Pazar yasasına kadar Rab, son gün halkını ikinci kez toplayacaktır. Onları, Yahuda ve Yerus alim  zerindeki bütün işini tamamlamakta olduğu bir dönemde, dünyanın dört bir yanından toplayacaktır. O mühürleme döneminde, Tanrı'nın son gün halkı gözlerden ırak olacak, ancak yine de çalıŐmalarına karşı olan üçlü bir birlikle karşı karŐıya kalacaklar.

Katoliklik,   l  birliğin canavarıdır ve onun kızlarından biri, Kardeş White'ın sözde kilise olarak tanımladığı zümredir. Onlar yalancı peygamberi temsil eder. Yahuda ile temsil edilen sözde Laodikeali Adventistler, bu temsilde ejderhayı temsil eder. 1863'teki isyan, ilk KadeŐ'te, YeŐu ve Kaleb'in mesajını reddedip Mısır'a dönmeyi seçtiklerinde eski İsrail'in isyanıyla  rneklendirilmiŐti. Mısır, ejderhayı simgeler.

İnsanoğlu, yüzünü Mısır kralı Firavun'a karşı çevir ve ona ve bütün Mısır'a karşı peygamberlik et; söyle ve de ki, Rab Yahve Şöyle diyor: İŞte, sana karŐıyım, ey Mısır kralı Firavun, kendi ırmaklarının ortasında yatan, "İrmağım benimdir, onu kendim için ben yaptım" diyen büyük ejderha. Hezekiel 29:2, 3.

KadeŐ'teki isyan, Mısır'dan çıkarılmıŐ seçilmiŐ halkın reddedilmesine ve ölümüne yol açan sına ma sürecinin onuncu sınavını temsil ediyordu ve 22 Ekim 1844'te Filadelfya Millerci Adventizmi'nin üzerine gelen ve 1863'teki isyanla sonuçlanan sına ma sürecinin nihai sınavını tipolojik olarak simgeliyordu. Eski İsrail tarihinin tam sonunda Yahudiler, "UzaklaŐtırın onu, uzaklaŐtırın onu, çarmıha gerin" diye haykırdılar. Pilatus onlara, "Kralınızı mı çarmıha gerelim?" dedi. BaŐk hinler, "Sezar'dan başka kralımız yok" diye cevap verdiler. İlk isyanda da son isyanda da eski antlaşma halkı, ejderhanın bir simgesini (Mısır ve putperest Roma) kralları olarak kabul etti.

18 Temmuz 2020'de "Yahuda'nın düşmanları" "kesilip atıldı" ve yüz kırk dört binin tapınağı kuruldu. Geriye kalan tek Őey, Antlaşma'nın Elçisi'nin ansızın kendi tapınağına gelmesinden önce tapınağın arındırılmasıydı. Millerit tarihinin tapınağı 1798'den 1844'e kadar kırk altı yılda inŐa edilmiŐti. 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığında Protestanlar kesilip atıldı ve Şeytan'ın sinagogunun, alaycıların meclisinin, Roma'nın bir kızının parçası oldular. O noktadan 22 Ekim 1844'e kadar, sadıkların Mesih'i En Kutsal Yer'e takip etmelerinden önce bir arınma süreci gerçekleŐti; böylece O, ilahiyetini onların insanlığıyla birleŐtirme işini ger ekleŐtirebilsin.

Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den çağırmak için kullandığı sancak olsunlar diye, adaletsiz fermanın hemen öncesinde ikinci kez toplanan gerçek Protestan boynuzunun tarihi, mürted Cumhuriyet i ve Protestan boynuzların birleŐip ruhsal fuhuŐ iŐleyerek tek beden, yani tek bir tapınak h line geldikleri ve bunun da canavarın sureti olduğu aynı dönemde gerçekleşir. Tanrı'nın tapınağı ise aynı anda Mesih'in suretini oluŐturmaktadır.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Rab'den Yeremya'ya gelen söz Őuydu: Rabbin evinin kapısında dur; orada bu sözü duyur ve de ki: "RAB'be tapınmak üzere bu kapılardan giren Yahudalıların tümü, Rabbin sözünü dinleyin. Orduların Rabbi, İsrail'in Tanrısı Şöyle diyor: Yollarınızı ve yaptıklarınızı düzeltin; ben de bu yerde oturmanızı sağlayacağım. 'Rabbin tapınağı, Rabbin tapınağı, Rabbin tapınağıdır bunlar'

diyerek yalan sözlere güvenmeyin. Çünkü eğer yollarınızı ve yaptıklarınızı gerçekten düzeltirseniz; bir kimseyle komşusu arasında adaleti gerçekten uygularsanız; yabancıya, öksüze ve dul kadına baskı yapmaz, bu yerde masum kan dökmez ve kendi zararınıza başka ilahların peşinden gitmezseniz; o zaman, atalarınıza verdiğim ülkede, bu yerde sonsuza dek oturmanızı sağlayacağım. Bakın, size yarar sağlamayan yalan sözlere güveniyorsunuz. Çalacak, öldürecek, zina edecek, yalan yere ant içecek, Baal'a tütsü yakacak ve tanımadığınız başka ilahların ardına düşecek; sonra da adımla anılan bu evde gelip önümde duracak ve 'Bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi kurtarıldık?' mı diyeceksiniz? Adımla anılan bu ev sizin gözünüzde bir haydutlar inine mi döndü? İşte, bunu ben de gördüm, diyor Rab."

Ama şimdi, başlangıçta adımı koyduğum, Şilo'da bulunan yerime gidin ve İsrail halkımın kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün. Ve şimdi, Rab şöyle diyor: Siz bütün bu işleri yaptınız; ben de size sabah erkenden kalkıp konuştum, ama dinlemediniz; sizi çağırdım, ama yanıt vermediniz. Bu nedenle, adımın anıldığı ve güvendiğiniz bu eve ve size ve atalarınıza verdiğim yere, Şilo'ya yaptığımın aynısını yapacağım. Ve sizi gözümün önünden atacağım; nasıl ki bütün kardeşlerinizi, Efrayim'in tüm soyunu attıysam. Bu yüzden bu halk için dua etme; onlar için ne feryat yükselt ne de dua et; benim katımda aracılık etme, çünkü seni dinlemeyeceğim. Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında ne yaptıklarını görmüyor musun? Yeremya 7:1-17.